

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ

n a L i p n ě

16 / 2021

18. 4. 2021

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
NEDEĚLE 18. 4. 2021	8:00 (farní kostel) <u>3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za + Kateřinu Kubovskou, ten celý rod a za duše v očistci.	9:45 (farní kostel) <u>3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za + rodiče Marii a Michala Lombartovy.	11:15 (farní kostel) <u>3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za + Šimona Frnku.	Sobota 17. 4. 2021 17:00 (farní kostel) <u>3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Na dobrý úmysl dárce.
Pondělí 19. 4. 2021	v o l n ý d e n			
Úterý 20. 4. 2021		17:00 (farní kostel) <u>Úterý po 3. neděli</u> <u>velikonoční</u> Za dar zdraví pro Pavla Janského.		
Středa 21. 4. 2021				
Čtvrtek 22. 4. 2021	17:00 (farní kostel) <u>Čtvrtek po 3. neděli</u> <u>velikonoční</u> Prosba za zdárný průběh procesu blahorečení biskupa Josefa Hloucha.			
Pátek 23. 4. 2021	14:00 (kaple v domově důchodců) <u>Svátek sv. Vojtěcha,</u> <u>biskupa a mučedníka</u>			
Sobota 24. 4. 2021				17:00 (farní kostel) <u>4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.
NEDEĚLE 25. 4. 2021	8:00 (farní kostel) <u>4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za + Václava Doležala, syna Huberta a celou rodinu, za Terezii Stan- kovou, syna Karla a celou rodinu Anzingerovu.	9:45 (farní kostel) <u>4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za nová kněžská a řeholní povolání.	11:15 (farní kostel) <u>4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ</u> Za nová kněžská a řeholní povolání.	

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- ☐ Horní Planá:
 - Čt – čtvrt hodiny přede mši sv.
 - Ne – čtvrt hodiny přede mši sv.
- ☐ Frymburk:
 - Út, Ne – čtvrt hodiny přede mši sv.
- ☐ Světlík:
 - Ne – ihned po skončení mše sv.
- ☐ Černá v Pošumaví:
 - So – čtvrt hodiny přede mši sv.

K udílení svátosti pomazání nemocných, k vyřizování pohřbu a v jakýchkoliv jiných záležitostech se můžete se mnou zkontaktovat telefonicky, E-mailem anebo mi můžete zanechat vzkaz v návštěvní knize na oficiálních stránkách našich farností.

Farní úřad v Horní Plané
je až do odvolání pro veřejnost

UZAVŘEN !!!

3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

1. čtení

(Sk 3, 13-15.17-19)

2. čtení

(1 Jan 2, 1-5a)

Evangelium

(Lk 24, 35-48)

VYDÁVAT SVĚDECTVÍ O ZMRTVÝCHVSTALÉM KRISTU

Bratři a sestry, vyprávěl mi kdysi jeden známý: „Viděl jsem na vlastní oči velkou autohavárii. Zavinili to jasně ti mládenci, ale odsouzený bude asi ten strejda, co jel správně – on byl ve voze sám a nemá svědka.“ Řekl jsem mu: „Jak to, že nemá svědka? Viděl jsi to přece ty!“ — „Jo, jenže já jsem se honem vypařil, abych nemusel k soudu. Svědčit, to není jen tak – to se musí přesně povědět, jak to bylo, a když mají šikovné advokáty, tak tě jen popletou.“

V jedné věci měl ten můj známý pravdu. Svědčit, to opravdu není jen tak. Apoštolé to také zakusili: „**Budete mi svědky.** Po celé zemi budete svědčit o tom, co se událo.“ Jenže oni sami **dobře nevěděli, CO se událo.** Věděli, že Pán Ježíš byl ukřižován a že zemřel. Toto věděli zcela jistě – dokonce tak jistě, že když jim ženy tvrdily, že je Kristus zase živ, vysmáli se jim.

Pak uviděli Zmrtvýchvstalého Krista na vlastní oči – ale ani tomu neuvěřili. Mysleli si, že vidí přízrak. A tak jim musely přijít na pomoc další smysly: hmat – sáhnout si na Krista; chuť – jíst společně s Kristem. Teprve pak v nich roste víra: **Je tomu opravdu tak, jak to bylo dřív – Kristus žije!**

Ano, Kristus Pán je týž, ale přece jen ne zase takový jako dřív. Je **JINÝ.** Prošel zavřenými dveřmi. Jak mají živého Krista popsat, jak o něm mají svědčit, jak mají přesně vystihnout a vypovědět pravou podstatu věci, aby i ti, co sami neviděli, to dokázali pochopit?

A toto nebyl úkol jen pro apoštoly. Toto je úkol pro každého z nás, kteří jsme v Krista uvěřili. **Také my máme vydávat svědectví o Zmrtvýchvstalém Kristu.** Ale jak máme o Kristu vydávat svědectví? Rozhodně nikoliv nějakými teatrálními gesty, odříkáváním tezí, dogmat či Credo, ale **způsobem svého života.** Svou **NADĚJÍ,** která trvá i v beznadějných situacích. Svou **LÁSKOU,** která nevychladne ani pod zlobou hloupých a omezených lidí. Svou **VÍROU,** která naši naději a lásku posiluje a upevňuje.

Stalo se, že jeden dvacetiletý student spáchal sebevraždu. Zastřelil se. Padla na něho zodpovědnost za hlouposti, které spolu zavinili jiní. Očekával vyšetřování a přísný trest. Kamarádům si stěžoval, že už nemůže dál, že je utahaný a že už se mu nechce žít. A kamarádi mu poradili: „Tož di sa vožrat, vono sa ti uleví!“ Ti „kamarádi“ byli sice z Moravy, ale měli mravy naprostých neotesanců a primitivů. Když se jim něco nedařilo, opili se a zmlátili své ženy.

Kdyby ti rádo-by-kamarádi měli mravy křesťanů, pak by ten dvacetiletý jinoch dodnes žil. Jen uvažte: Ten, co utekl od dopravní nehody, aby nemusel svědčit, má na svědomí těžkou spoluvinu za potrestání nevinného člověka. Ti mladí „kamarádi“, samozřejmě pokřtění – tedy křesťané (!!!), kteří místo svědectví o naději křesťanů nabízeli kamarádovi mravy neotesanců a primitivů, mají na svědomí těžkou spoluvinu za jeho smrt.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Jak svědčíme **MY** tomuto prohnilemu, zkaženému a skrz na skrz zvrácenému světu o své křesťanské naději? Svědčíme o své naději – **rozvahou v těžkých situacích?** O své lásce – **svatou trpělivostí** tváří tvář lidské hlouposti a aroganci? O své víře – neo-chvějným **životním optimismem?** Apoštolé neuvěřili, že Kristus Pán vskutku žije – teprve až když s ním jedli. Pojdme i my s ním jíst při eucharistické hostině. Jsme pozváni. Ano, Pán nás zve: **Pojďte ke mně všichni, kdož se lopotíte, a já vás občerstvím!** Amen.